

Ide is, oda is

Jeneralov behozta a főszerkesztőnek a regényét, ahogy megbeszélték. Amikor elment, a főszerkesztő fáradtan elrnyesztette mosolyát. Jeneralovnak neve volt, híre volt, súlya volt, amiből az következik, hogy sok mindene volt, többek között hatvan százalék előleg a zsebében.

A szerkesztőbizottság tagjai egymásra néztek, a bagósok rágyújtottak, a többiek előszedtek egy-egy nyugtatót.

Nekifogtak a szerkesztésnek. A prózarovat vezetője közelebbről is megnézte az első bekezdést, és a kéziratot átadta a szerkesztőnek. Különvéleménye volt Jeneralovról. A szerkesztő nem nézte meg közelebbről az első bekezdést, és átadta a kéziratot a gyakornoknak. Neki még különbb véleménye volt Jeneralovról. A gyakornok elolvasta, és szintén megalkotta a maga különvéleményét Jeneralovról, amit fennhangon és közvetlen formában ki is fejezett, amiért rögtön kapott még tízrubelnyi recenziót.

A gyakornok író szeretett volna lenni, így mindent átírt a maga ízlése szerint.

A szerkesztő kezdő író volt: kihúzott minden „amely”-t és „mivel”-t, kihagyott két fejezetet és egy szereplőt, hogy tisztább legyen a lélektani vonalvezetés.

A prózarovat vezetője fiatal író volt: kihúzta a befejezést, a bonyodalmat a kifejelet mögé tette, hogy ez utóbbi erősebb hatású legyen.

A felelős szerkesztő profi író volt: lecserélte a címet, megtámogatta a stílust, és kiigazította a mondanivalót.

A gépírózó nem szerette az írókat (kivéve egyet, azt a drágát...): mintegy társszerzőként belenyúlt a szövegbe, hogy ne unja, és lerövidítette, mert ennek ellenére unta.

A főszerkesztő pedig főszerkesztő volt: szerette a lapját, és tudta, hogy a szeretet áldozatokat követel. Nagyon sóhajtott, és kisuvickolta a szöveget, holott jól tudta, hogy posztócsizmát suvickolni hasztalan.

A szerkesztőbizottság ülésén nem néztek egymásra, a bagósok rágyújtottak, a többiek előszedtek egy-egy nyugtatót.

Amikor megjött a korrektúra, Jeneralov kijelentette, hogy ez az egyetlen szerkesztőség, ahol jól gondozzák a kéziratot. Amikor megjelent a szám, bejött, vadonatúj bunda volt rajta, és meghívta egy étterembe a főszerkesztőt. A többieknek egy-egy lapszámot ajándékozott, megható dedikációval. A gépírózó kapott egy tábla csokit. A gyakornok nem kapott semmit. Addigra már véget ért a gyakorlata.

1997